

# *Ramit Ademović Ljubinjec*

## **ŽEĐ**

Te kasne jeseni  
Dok je nada tumarala venama,  
svu noć je padala  
neka teška kiša.  
Krupne kapi zablistaju na tren  
i kliznu lagano  
niz zamagljena okna  
mojih pogleda  
baš onako ko nekad  
jedne sive jeseni  
i jedne suze  
na modrim usnama.  
Svu noć sam lomio prste  
na drhtavim rukama  
i krao tiho mrvica nemira  
od ove crne, samotne noći.  
Dugo sam slagao rime  
na požutelom papiru  
mojih sećanja,  
popucalim noktima  
grčevito ih čupao od  
senke zaborava,  
a te hladne jeseni,  
kiša je i dalje padala  
onako troma i teška,  
svu noć je gasila  
tu tihu žeđ  
na nemirnim usnama.

## UKRADENI TREPTAJI

Idem horizontom vremena  
Iznad planete Zemlje  
Tražeći rajski mir  
A negde dole je kaos  
Krv i znoj.  
I nigde staze razuma  
I nema reči utehe.  
Godine odlaze u vremenu  
Noseći balkansku krv  
A meni ukraše treptaje  
Sa lica njenog, uplašenog.  
Sećam se:  
Bistrica teče,  
ko da šapuće  
Zumbul joj miluje odlaske  
A njene ruke talase  
I grudi nebeske  
A gore negde u planini  
Njen izvor hladni  
U gnezdju mahovine  
Ispod kamena  
Ko ogledalo duše njene  
Zauvek osta u oku mom.  
I njene malene ruke  
Nežne ko dodir  
Još osećam u mojoj kosi  
I njen šapat na drhtavim usnama  
Osećam govor njene duše  
Dok miluje pogledom  
Dva sina, dva anđela  
U mojoj duši lom  
Uzavrela balkanska krv  
Miluje lica nedužna  
Njihove treptaje naivne,  
hvatam u pogledu.  
I pitam nebesa beskrajna  
Kome su oni krivi?  
I neka Balkanom bar jednom  
Poteče med ili razum  
Da anđeli moji  
Na njenim grudima  
Grle naše drhtaje  
A ja i dalje koračam vremenom  
Iznad njenog dodira  
I strepnje nadanja  
Tražeći u njihovim očima  
Taj dragi, rajski mir.

## U ZENICI OKA MOGA

U zenici oka moga  
Neke crne, čudne ptice  
Svakog jutra neumorno  
Kradu gnezdo prepelice.

U zenici oka moga  
Pesme moje nemo ćute  
Samo neke crne ptice  
Zlu sudbinu ko da slute.

U zenici oka moga  
Sanja jedan uzdah mali  
Ko da ćuti, ko da sluti  
Da smo vetru ljubav dali...

U zenici oka moga  
Već odavno nemir drema  
Rajske ptice nosite me  
Nek nestanem, nek me nema.

U zenici oka moga  
Blista suza što se sliva  
Htedoh vetar da ukrotim  
Što ne mogah, nisi kriva.

## SENKA VETROVA

Pospane zenice umornog oka  
Bore se sa senkom vetrova  
Plešući poslednju igru,  
Igru sećanja.  
Napolju mraz severni  
U monotoniji beljine  
Ko stari slikar  
Slaže tragove sećanja  
Na staklu starog prozora.  
I stari orah  
U mojoj bašti  
Ko poslednji vojnik  
Grčevito iz korena  
Brani carstvo tišine  
Od senke vetrova  
Dok pahulje bele, meke  
Ko pamuk ravnice  
Miluju sećanja davna...

## MAJČIN SAN

Nošen drhtajem duše  
Osećam dodire daljine  
Ko da me miluju zore  
Moje Šar planine.  
A Vojvodina mirno spava  
Pitoma, prostrana, beskrajna  
Ko tepsija bakarna  
Na ognjištu stare kuće  
Nemo ćuti...  
Čekajući svitanja bela  
Ogrnuta sedefastim plaštom  
Na mesečini sećanja  
Miluje pšenicu prezrelu.  
Negde na jugu  
Avlija stara, zov kaldrme  
I škripu drvene kapije  
Odavno sluti...  
A moja mati  
Moja radost i bol  
Na pragu avlije  
Pognute glave  
Rubom marame crne  
Briše suzu želja  
I plete vunene čarape.  
Osećam u duši duboko  
Vapaj želja njenih  
Da ih jednom obučem  
Ili makar dodirnem  
Ponovo iz oka njenog  
Suza vrela ljubinska  
A ja i dalje koračam  
Ivicom prašine  
Po snovima beskrajnim  
I ko da čujem topot kopita  
Dorata mog nemirnog  
U magli sećanja  
Pije hladnu vodu  
Na izvoru Bistrice  
Dok gore na proplanku Šare  
Ispred javora starog  
Zamrznuti pogled severni  
Zaspi u oku majke  
A moja mati ostarela  
Umorna od čekanja  
Od večnih nadanja  
Ispucalim rukama

I dalje plete vunene čarape  
I ponovo ćutnja  
I bol...  
Skrhana sedi  
Na kućnom pragu  
Dok joj tišina urezuje bore  
Na njenom umornom licu  
A dole potok žubori  
Livada ponovo procvala  
Jasmin beli zamirisa  
Al' nigde nikoga  
Samo ćutnja i bol...  
A moja mati  
Moja radost i bol  
Negde na jugu  
Gde Šara ljubi nebesa  
Sklopčana, pognute glave  
Namešta maramu crnu  
I uporno prkosom duše  
Od niti nadanja  
I dalje plete vunene čarape.